

til talsmænd for, at efterlønsmodtagere skulle fratages deres efterløn og sendes tilbage på arbejdsmarkedet. Så vidt har vi i Fremskridtspartiet aldrig forestillet os at vi skulle gå. Vi ønsker blot at stoppe tilgangen, så der ikke er flere, der bliver tildelt efterløn. Vi ønsker, at man erkender, at folk skal blive på arbejdsmarkedet, så længe de evner at være der.

Nøjagtig det samme gør sig gældende med førtidspension. Førtidspension gives jo i vore dage ikke kun til personer, som er fuldstændig invaliderede. Næh, ofte sker der det, at 19-20-årige unge mennesker, som bistandskontoret ikke gider have rendende længere, meddeler man, at de nu er kommet på førtidspension, og næste gang, der sker en begivenhed i deres tilværelse, er, når de som 67-årige går på folkepension. Sådanne nogle mennesker, som er blevet parkeret på førtidspensionsordninger, skal også have en chance på arbejdsmarkedet, og derfor er der grund til at understrege, at ganske mange af dem, der er på overførselsindkomst, ville kunne klare sig selv med et rigtigt arbejde.

Anden næstformand (Henning Grove):
Jeg må bede om ro i salen!

Den fg. socialminister (Jytte Andersen):
Kun to bemærkninger, den ene til hr. Erik Larsen. Man kan jo altså ikke komme uden om, at når man gerne vil have en ny gruppe som professionelle fodboldspillere ind i dagpenge-systemet, så er det jo ikke ligefrem, fordi man lukker op for en gruppe, som har et umiddelbart behov, og det var det, der var pointen i det, jeg sagde: Hvad er det for nogle grupper, man lukker op for, og hvad er det for et pres, jeg vedvarende får fra en af Venstres ordførere, at lukke op for en ny gruppe, der altså skal have andel i overførselsindkomstsyste-
met. Så skal man ikke stå her som ordfører og sige, at der er for mange, og at der er for mange, der ikke har behov, og som får alligevel.

Jeg vil nu også tillade mig at sætte spørgsmålstegn ved, om kombinationsforsikring er et udtryk for at åbne for grupper, som ikke kunne klare sig selv, men det er en anden historie. Vi er gået ind i forliget, men det er endnu et eksempel på, synes jeg, at man fra Venstres side taler med to tunger.

Til hr. Bendt Bendtsen vil jeg godt sige, at det jo ikke er lønnen, der afgør, om unge mennesker kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det, der afgør, om unge mennesker og for den sags skyld

også voksne mennesker kan komme ind på arbejdsmarkedet og fastholde en arbejdsmarkedstilknøytning, er uddannelse. Det er uddannelse og uddannelse og atter uddannelse. Det er faktisk baggrunden for, at vi har etableret 20.000 flere uddannelsespladser til unge, hvoraf de 3.000 af dem specielt er beregnet til ikkebøgligt stærke uddannelser; så lad nu arbejdsmarkedets parter tage hånd om løndannelsen, og så tager vi hånd om mulighederne for at dygtiggøre folk, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet og være deres løn værd, for det er jo i virkeligheden det, det handler om.

Anden næstformand (Henning Grove):
Ordføreren for forespørgerne, hr. Steen Gade. Og så vil jeg endnu en gang gøre opmærksom på, at støjniveauet er meget højt her i salen.

Steen Gade (SF):
Jeg vil godt sige tak for debatten. Jeg mener, at den har været nyttig, også fordi jeg mener, at i den type debatter om velfærdssamfundet, som har en tendens til, at det er et pænt ord, og det går alle ind for, er det egentlig hensigtsmæssigt at få fundet ud af, hvor der er nogle politiske skel. Og jeg synes, det har været klart, at der er nogle politiske skel her. Der er politiske skel mellem Z og VK på den ene side og de øvrige partier på den anden side.

Og så er der – det er jeg så lidt mere ked af for debattens skyld – en afsløring af, at regeringen har en, synes jeg, noget slingrende kurs på det her område.

Men jeg skal komme med nogle kommentarer til ordførerne for de forskellige partier.

Lad mig begynde med hr. Kim Behnke fra Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiets budskab er jo det sædvanlige, at det er skattetryk-
ket, der skal ned, og så løser vi derved samfundets problemer.

Jeg tror såmænd godt, hr. Kim Behnke ved det, måske også mange i Folketinget; alligevel kan man godt gentage bare nogle få nøgletal:

Hvis det skal batte at få skattetryk-
ket ned, så vil mange mennesker vel synes, at f.eks. 5 pct. ville være noget, man kunne mærke, det ville være noget, man ville lægge mærke til. Under 5 pct. vil man måske ikke rigtig sige, at det er så meget. Og det er så 45 mia. kr., der fosser ud af statskassen. Folkepensionen alene er vist 37 mia. kr.

Det er bare for at sige, hvad konsekvenserne er. Hr. Erhard Jakobsen sagde det klart: Det